

[Waldorff]

vel nok må siges at være nogenlunde rimelig på dette område.

Derudover mener jeg, at udvalgsarbejdet har bekræftet, at det ikke skal være muligt at afvise støtte til disse kunstformer med henvisning til, at de ikke lige passer ind i de rammer, som er stillet op for de forskellige udvalg.

Vi vil altså afvise SFs ændringsforslag, fordi de kan komme til at virke som et redskab for de kræfter, der ønsker at stække den progressive og den politiserende kunst igennem opstilling af snævre såkaldte kvalitetsvurderinger. I forlængelse af den samme holdning må vi selvfølgelig også afvise ændringsforslaget fra venstre, konservative, de kristelige osv. om udskillelse af specielle blandede kunstformer og støtte til disse kunstformer under teaterloven.

Mere direkte er forsøget på at få skovlen under den politiserende kunst blevet udformet af kristeligt folkeparti, som vil have kulturministeren til at fungere som kulturpave, som skal afgøre, hvilke kunstformer, hvilke kunstprodukter der er værdige til at blive støttet, og hvilke der ikke er det. Det må vi selvfølgelig lige så klart gå imod. Der ligger i dette en tendens, som også andre borgerlige partier har givet udtryk for, til at lave en øverste politisk kommissær for den slags ting.

Det er nok ikke – det tror jeg i hvert tilfælde ikke – fordi kristeligt folkeparti, fremskridtspartiet, de konservative og andre, som har været ude med den slags ting, nærer en fantastisk stor tillid til, at en socialdemokratisk kulturminister i dette tilfælde vil være et bolværk imod denne forfærdelig politiserende eller progressive kunst. Nej, det er snarere, fordi det, hvis man gør hver enkelt sag til et politisk slagsmål, naturligvis øger mulighederne for i øvrigt at intimidere de kunstnere, som skulle gøre sig håb om at få støtte fra staten. Det er sikkert meget bevidst, man ønsker en intimidering, fordi man ved, at den virker censurerende over for de produkter, som kommer frem. Derfor afviser vi selvfølgelig også de konservatives ændringsforslag, som ligesom gør ministeren til en ankeinstans for særligt kontroversielle afgørelser.

Til sidst skal jeg sige, at vi stemmer for ministerens ændringsforslag, og at vi stemmer imod samtlige andre med undtagelse af to, som vi vil undlade at stemme om, og det

er de ændringsforslag, som drejer sig om de livsvarige ydelser. Vores principielle holdning til de livsvarige ydelser er, at de bør afskaffes, og at de midler, som går til livsvarige ydelser, bør gives som arbejdslegater. I andre forbindelser har vi præciseret, at en forudsætning for, at dette system skal kunne fungere, er, at der eksisterer en lovgivning om ophavsretlige rettigheder, som er så tilstrækkelig, at kunstnere vil kunne leve af det produkt, de faktisk fremstiller. Det er ophavsretsloven ikke tilstrækkelig god til, og det skyldes bl. a. nogle af de samme partier, som altså her kommer med et ændringsforslag om at afskaffe de livsvarige ydelser. Vi vil altså sige, at de ting skal løses i sammenhæng, og at vi vil undlade at stemme om disse ændringsforslag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det vil være naturligt først at takke udvalget for det meget store arbejde, der er gjort, og de mange samråd, der har været, og det grundige arbejde, der er sket med denne kunstfondlov.

Det er klart, at jeg kan anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 1, 6 og 16, hvorimod jeg må anbefale at stemme imod de øvrige ændringsforslag.

Både af kunstfondreddegørelsesdebatten og af førstebehandlingen her i tinget og af fremsættelsestalen er det fremgået ganske klart, hvad min indstilling har været på de forskellige områder. Jeg skal kun gøre den bemærkning, at jeg er glad for, at vi ved denne lov også denne gang får sikret, at kulturministeren hverken bliver kulturpave eller kulturkommissær. Jeg betragter det som noget helt væsentligt ved denne lov, at denne ytringsfrihed, udvalgenes selvbestemmelsesret, er bevaret. Jeg mener, at det er en af kulturministerens vigtigste opgaver at sikre, at dette sker.

Så skal jeg blot sige én ting. Jeg synes, det er beklageligt, at man i en betænkning skal se et sprog som det, hr. Poulsgaard har anvendt. Da hr. Poulsgaard nu igen har været på talerstolen og har citeret noget om en nordisk kulturuge i Brønderslev fra Vendsyssel Tidende, kan jeg lige så vel citere fra Aktuelt, hvor der står: